

ΕΚ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΙ ΣΟΥΒΛΑΣ

μεταλλεία τῆς Οὐγγαρίας πρὸ 120 ἐτῶν. Ἡγορήθη παρὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως καὶ εὐρίσκειται τῶρα εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Ἀδαμαντοπώλης τις προσέφερε 60,000 λίρας, ἀλλ' ἡ προσφορά του ἀπερίσθη. Ὁ λαμπρὸς οὗτος λίθος ζυγίζει 70 οὐγγίας, ἔχει μῆκος σχεδὸν τεσσάρων δακτύλων καὶ ἀπερίγραπτον λαμπρότητα χρωμάτων. Καὶ ὅμως ἂν δώσῃ τις πίστιν εἰς ἀρχαίας παραδόσεις, ὁ ὀπάλλιος οὗτος δὲν εἶναι ὁ πολυτιμότερος τῶν εὑρεθέντων μέχρι τοῦδε. Λέγεται ὅτι γερουσιαστῆς τις Ρωμαῖος εἶχε δακτύλιον φέροντα τοιοῦτον λίθον, ὅστις καίτοι ὄχι μεγαλειότερος λεπτοκαρῦου εἶχε τοιαύτην λαμπρότητα χρωματισμῶν ὥστε ἐξετιμήθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἰς τιμὰς ὑπερόγκους, ἀναλογοῦσας πρὸς 100,000 λίρας ἀγγλικᾶς. Ὁ Ἀντώνιος ἠθέλησε ν' ἀποκτήσῃ τὸν περίφημον αὐτὸν ὀπάλλιον, ὅπως τὸν προσφέρει εἰς τὴν Κλεοπάτραν. Ἀλλ' ὁ κάτοχος μὴ θέλων νὰ χωρισθῇ τοῦ πολυτίμου λίθου του ἔφυγεν ἐκ Ρώμης, διότι ἐγνώριζε κάλλιστα ὅτι ὁ Ἀντώνιος μὴ δυναθεὶς ν' ἀποκτήσῃ τὸν ὀπάλλιον διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ, δὲν ἤθελε διστάσει νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλα μέσα.

Καὶ τῶνόντι ὁ Ἀντώνιος προσεπάθησε νὰ εὕρῃ διὰ παντός τρόπου τὸν Ρωμαῖον φυγάδα, ἀλλ' οὗτος ἔκρυψε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν λίθον του τόσον ἀσφαλῶς, ὥστε οὐδέποτε πλέον ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῶν.

Ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Συρία ἦσαν αἱ χώραι ἐξ ὧν οἱ ἀρχαῖοι ἐπρομηθεύοντο τοὺς πολυτίμους τούτους λίθους. Οἱ κοινοὶ εὐρίσκονται εἰς διαφόρους χώρας ἀλλ' οἱ ἐκλεκτοὶ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ εἰς τὸ Ὄνδουράς. Οἱ ἔχοντες τὰ λαμπρότερα χρώματα ἔρχονται ἐκ τῆς Κρεμνίτης καὶ τοῦ Δουβνίκου τῆς Οὐγγαρίας. Τὰ πρὸς τὸ Gracias Dios γειτονεύοντα μέρη εἶναι ἡ κυριώτερα ἔστια τῶν ὀπαλλίων τοῦ Ὄνδουράς. Οἱ οὐγγρικοὶ εἶναι οἱ λαμπρότεροι τοῦ κόσμου. Οἱ τοῦ Ὄνδουράς εἶναι ὀλιγώτερον γαλακτώδεις καὶ κατὰ τι ὑποδέστεροι ὡς πρὸς τὴν λαμπρότητα τῶν χρωμάτων. Εὐρέθησαν ὠραῖοι ὀπάλλιοι εἰς τὰς Φερόας νήσους καὶ εἰς τὴν Κεσλανδίαν, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι δὲν κυρτοῦνται ὅπως τὸ ἀπαιτεῖ ὁ συρμὸς τῶρα.

Εἶδος ὀπαλλίου ὀνομαζομένου ὑδροφανοῦς ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ γίνεταί διαφανὴς ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Χαρακτηριστικὸν ὡσαύτως περιέρχον ἀλλὰ λίαν δυσάρεστον εἶναι τὸ τοῦ εἶδους τοῦ εὑρεθέντος ἐν Μεξικῷ. Οἱ ὀπάλλιοι οὗτοι εἶναι λαμπρότατοι, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχασαν καθ' ὀλοκληρίαν τὴν λαμπρότητα των ἅμα ἐξετέθησαν δι' ὀλίγον χρόνον εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν. Ἡ λαμπρότης τῶν χρωμάτων τοῦ ὀπαλλίου εἶναι ἡ πλέον ἀξιοπεριέργος ιδιότης τοῦ πολυτίμου τούτου λίθου. Πολλοὶ καὶ διάφοροι ὑπάρχουσι περὶ αὐτοῦ γνῶμαι. Θετικὸν ὅμως εἶναι ὅτι ὁ λίθος δὲν περιέχει χρῶμα ἀλλ' ὅτι ἡ λαμπρότης του προέρχεται ἐκ φυσικῆς ιδιότητός του. Ἐπιστήμων διακεκριμένος ἀποφαίνεται, ὅτι ἄπειρο μικροσκοπικὸν πόρον διατεθειμένον παραλλήλως εἶναι ἡ αἰτία τοῦ χρωματισμοῦ τῶν ὀπαλλίων.

Z

Ἐκεῖ κάτω εἰς τοὺς καταπρασίνους λειμῶνας, ἐν οἷς ὡς ἀστέρες ἐγκατεσπαρμένοι ἀνοῦσι τὰ λευκάνθημα καὶ τὰ χρυσάνθημα, τὸ γαϊδουράκι εὐχαρὶ καὶ ζωηρὸν παίζει γύρω τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἥτις διὰ ἀδεξίου ἀλλὰ φιλοστόργου προσπαθείας ἐπιχειρεῖ νὰ φανῇ νέα καὶ εὐχαριστημένη.

Τὰ πάντα φαίνονται περίεργα καὶ εὐχάριστα εἰς τὸ μικρὸν γαϊδουράκι ἡ φωνὴ τῶν ἀηδόνων καὶ τῶν σπίνων, ἡ μουσικὴ τῶν τεττίγων, ὁ ἐν τῷ ἀρρῷ στρεφόμενος μέγας τροχὸς τοῦ μύλου, ὁ ψιθυρὸς τῶν καλάμων, ὁ ἐν ταῖς ἰτέαις ὑποτονορίζων ἄνεμος, ἡ διαβαίνουσα ψυχὴ, τὸ ἀνιπτάμενον πτηνόν, καὶ ὁ γρύλλος ὁ ἐπαναλαμβάνων ἐπὶ τῆς χλόης τὸ ἐρωτικόν του ἄσμα. Τὸ γαϊδουράκι, ὅταν ὑψοῖ τὴν παιδικὴν του κεφαλὴν καὶ προχωρῇ κλονούμενον ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν του ποδῶν, ὁμοιάζει πρὸς πλαστὸν ἐκ πορσελάνης ζῶον φοβούμενον μὴ κατασυντριβῇ.

Μετ' ὀλίγον αἴφνης ἄρχεται τρέχον ἢ κυλιόμενον ἠδέως ἐπὶ τῶν ἴων καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθέων τοῦ λειμῶνος, ὡς ἐπὶ ἀνθοβόλου ἐαρινῆς κλίνης. Γνωρίζω ὅτι ὅλα τὰ παιδάκια εἶναι ὠραῖα ἀλλ' οὐδὲν εἶναι χαριέστερον σοῦ καὶ κομψότερον, μικρὸν μου Γαϊδουράκι!

Ἄλλη εἰκὼν . . . Τὸ γαϊδουράκι ἀπέθανεν. Ἀφρημάθη ὡς Ἰνδιάνος. Ὑπὸ τὴν σκληρὰν μάχαιραν ἔκλεισε τοὺς ὠραίους μέλανας ὀφθαλμούς του, ἔσεισε τὸ χνουδωτὸν του οὖς, ἐτινάχθη ματαίως ἐπὶ τινὰ χρόνον ὡς νὰ προσεπάθει ν' ἀποφύγῃ τὸν θάνατον.

Μέγα γεῦμα ἐτοιμάζεται ἐν τῷ ἐορτάζοντι οἴκῳ. Πρὸ τοῦ σπινθηροβολοῦντος πυρός, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἔστιαν θὰ ψήσωσιν εἰς τὴν σουβλαν τὸ γαϊδουράκι. Καὶ μετ' ὀλίγον ἄρχεται στρεφομένη ἡ πελώριος σουβλα καὶ ἀκούεται ὁ ἐκ τῆς στροφῆς παραγόμενος ἠδὺς ἤχος.

Ἄ! Δὲν εἶναι προτιμότεραι αἱ γαστρονομικαὶ αὐταὶ τιμαὶ, μέλλοντος ἀθλίου, ταπεινωτικῶν φορτωμάτων, ζυλοκοπημάτων κλπ. ; Θὰ παραγεμισοῦσι τὸ γαϊδουράκι, δὲν εὐρίσκεται δὲ εἰς τοὺς ἀγροὺς μῆτε ἐλελίσφακος, μῆτε θύμου, μῆτε ἄλλο ἄρωμα ἀντάξιον αὐτοῦ. Ἀπέκοψαν τοὺς τέσσαρας αὐτοῦ πόδας καὶ τὴν οὐράν, καὶ ἤνοιξαν τὴν κοιλίαν. Μετὰ ταῦτα τὸ ἐπλυναν καὶ τὸ ἐπλήρωσαν μύρων, ὡς νεκρὰν παρθένον τοῦ Λιθάνου προτοῦ ἐνταφιασθῆναι ἐγέμισαν τὴν κοιλίαν ὀρτύγων τῆς Προβηγγίας, κορυδαλλῶν παχέων, ὕδνων μελάνων καὶ ἐλαιῶν τῆς Μασσαλίας πρασίνων ὡς σμαράγδων.

Ἡ ζωὴ εἶναι βραχεῖα, ἀγαπητὸν γαϊδουράκι, ὅντινα δὲ θεὸς φιλεῖ ἀποθνήσκει νέος.

Ὅπως ἀπαλλάξωσιν αὐτὸ νὰ βλέπῃ τὴν βάσανόν του ἐκάλυψαν τὸ παιδικὸν του πρόσωπον μὲ φύλλα συκῆς, καὶ τὰ ὠραῖα ὠτά του ἐξηρανίσθησαν κάτωθεν χοανῶν χαρτίνων ἠλλεμιμένων βουτύρω. Οὕτω σουβλισμένον τὸ γαϊδουράκι καταλαμβάνει ὅλην τὴν ἔστιαν.

Ἡ σοῦβλα ἤρχισε στρεφόμενη ὑπὸ τὴν ἐπαφὴν τοῦ πυρός, ἡ χνοώδης τρίχωσης κοκκινίζει καὶ διὰ μικροῦ σαρώθρου ἐπιτηδεῖως χειρίζομένου ῥίπτουσι ταύτην. Καὶ τὸ δέρμα πλέον λεῖον καὶ γυμνόν, μελαχρινόν ὡς τράχηλος Ἀνδαλουσίας, θά γίνη μετ' ὀλίγον κίτρινον ὡς τὸ χαλκόχρουν χρῶμα κόρης τῆς Κεϋλάνης.

Μετὰ τρεῖς ὥρας, τὸ γαῖδουράκι, ἀλειφόμενον διαρκῶς εἶναι ἐψημένον. Τὸ ἐκβάλλουσι ἐκ τῆς σοῦβλας, καὶ ἀφαιροῦσι προσεκτικῶς τὰς βουτυρωμένας χοάνας τῶν ὠτων, τὸ ἐκ φύλλων συκῆς προσωπίειον. Τὸ πρόσωπον φαίνεται ὡς χρυσοῦν.

Ἡ παράξενος καὶ ἐρρυτιδωμένη ὡς περιγαμηνῆ τῶν χρόνων τοῦ Κιλπερίκου κεφαλὴ μόνον ὡς στόλισμα χρησιμεύει. Τὸ γαῖδουράκι ὀλόκληρον φαίνεται ὡς μούμια χρυσομένη τῶν αἰγυπτιακῶν χρόνων.

Εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, ἅτινα πλέον δὲν δύνανται ν' ἀκούσῃ τὰ τερετίσματα τῶν τεττίγων καὶ τὸν ψίθυρον τῶν καλάμων, θέτουσι ἀνθη καὶ προσδένουσι πολυχρῶμους ταινίας. Πόσον εἶσαι ὠραῖον καὶ κομψόν οὕτω, μικρὸ γαῖδουράκι. ! Μετὰ ταῦτα ἀποκόπτουσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἵνα τὴν προσφέρωσιν ἐπὶ δίσκου εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν. Λύουσι τὰ δεσμὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ζώου καὶ ἐκ τῆς ἐξωγκωμένης κοιλίας του ἐξέρχονται ἀχνίζοντες οἱ ὄρυγες τῆς Προβηγγίας, οἱ παχεῖς κορυδαλλοί, τὰ μέλανα ὕδνα, ἅτινα συσσωρεύονται πρὸς τὸ πάντοτε ὠραῖον, καίτοι ἀποκεφαλισμένου ζώου!

Ἦμην παῖς ἐτι, ὅταν ἐγεύθην κατὰ ἐορτάσιμόν τινα ἡμέραν, ἐκ τοῦ λαμπροῦ καὶ σπανίου τούτου ἐδέσματος, εἰς τὸν οἶκον ἐνὸς γηραιοῦ ὀψοφάγου συγγενοῦς μου, ἐορτάζοντος τοὺς χρυσοὺς αὐτοῦ γάμους. Οὐδέποτε ὅμως θά λησμονήσω τὸ ψητὸν τοῦτο τοῦ ὄναριου, ὅπερ μάλιστα συνωδευέτο ὑπὸ παλαιοῦ οἴνου διπλῆν ἔχοντος ἡλικίαν τῆς ἐμῆς.

Ἐνθυμοῦμαι μάλιστα τὸ συγκινητικὸν θέαμα, ὅπερ εἶδον διερχόμενος τοὺς πρασίνοὺς λειμῶνας. Γονατισμένη ἐν τῷ μέσῳ τῶν λευκανθέμων καὶ τῶν χρυσανθέμων, ἡ μήτηρ ἐντείνουσα τὸν τράχηλον, ἤκουε θλιβερῶς τὰ τερετίσματα τῶν τεττίγων, τὰς μελαγχολικὰς φωνὰς τῶν ἀηδόνων καὶ σπίνων, τὸν συριγμὸν τοῦ ἀνέμου καὶ διὰ τῶν μεγάλων μελάνων ὀφθαλμῶν αὐτῆς τῶν πλήρων μελαγχολίας ἀνεζήτει τὸ ἀγαπητὸν τῆς γαῖδουράκι.

(Fulbert - Dumonteil)

Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὅρνις καὶ κορώνη.

Περίεργος μάχη ἔσχεν ἐσχάτως χώραν εἰς τὴν αὐλὴν χωρικοῦ ἐν Λεσσίν. Ὅρνις θανοῦσα ἐρρίφθη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ῥηθέντος. Κορώνη (κουροῦνα) τις μυρισθεῖσα τοῦτο ἐπέταξεν ἐπὶ τοῦ πτώματος, εἰσήγαγεν ἐντὸς αὐτοῦ τοὺς γαμψώνυχάς της καὶ προσεπάθει νὰ τὸ παραλάβῃ μετ' αὐτῆς. Τότε αἰφνης προσέτρεξαν μετὰ μεγάλων κραυγῶν αἱ λαιπαὶ ὄρνιθες, περιεκύκλωσαν τὸν ἄρπαγα καὶ τὸν προσέβαλλον πανταχῶθεν, οὕτως ὥστε ἐπὶ τέλους ἡ κορώνη μ' ὄλην τὴν ἀντίστασιν ἐφρονέθη ὑπὸ τῶν ὄρνιθων.

Νέα χρυσοφόρα πεδία.

Νέα χρυσοφόρα πεδία ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως ἐν βορείῳ Κολοράδῳ. Ὁ πυρετός, ὅστις ἔνεκα τούτου ἐγεννήθη ἐκεῖ καὶ εἰς τὰ γειτονεύοντα μέρη, δύναται νὰ παραβληθῇ μόνον μετὰ τὴν ἐν Καλλιφορνία κατὰ τὸ 1849 παρρηθεῖσαν χρυσομανίαν. Χιλιάδες ἀνθρώπων ἐξ Ἀριζόνας, Νέου Μεξικῆ, Νοτίου Κολοράδου καὶ Οὐτᾶ προστρέχουσιν εἰς τὸ νέον Ἐλδοράδον. Ἐν τῷ νοτίῳ Κολοράδῳ καὶ τῷ νέῳ Μεξικῷ ὀλόκληρα χωρία ἠρημώθησαν κατοίκων καὶ ἰδίως τὰ κείμενα ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Δένβερ καὶ Ῥίο Γράνδο. 3000 περίπου χρυσορῶχοι ἐργάζονται ἤδη, λέγεται δὲ ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔκαμον τόσον εὐτυχῆ εὐρήματα, ὥστε ἐγένοντο ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ πλούσιοι. Εὐρέθησαν ὄγκοι χρυσοῦ βάρους 10 — 12 οὐγκιῶν. Τὰ χρυσοφόρα πεδία εἶνε εὐκολώτερον προσπελαστὰ ἀπὸ τοῦ Δουλόγκο καὶ Δολόρεν. Ὁ μνημονευθεὶς σιδηρόδρομος σχεδιάζει ἰδίαν διακλάδωσιν διὰ τὰ πεδία ταῦτα, ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς τῶν μεταναστευσάντων ἐπέστρεψε, συμπεραίνεται ὅτι τὰ εὐρήματα τοῦ χρυσοῦ εἶνε ἀρκετὰ σημαντικά, ὅπως κρατῶσι τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ νέᾳ χρυσοχώρα.

Ὁ δεῦτερος ἀδάμας τοῦ κόσμου.

Ὁ δεῦτερος κατὰ τὸ μέγεθος ἀδάμας ἐν τῷ κόσμῳ εὐρίσκεται τανῦν ὑπὸ κατεργασίαν ἐν Ἀμβέρσῃ. Ἀκατέργαστος οὗτος ἐζύγιζε 474 καράτια (1 καράτιον = 20,589 ἑκατοστὰ τοῦ γραμματός), διὰ τῆς κατεργασίας ὅμως θά χάσῃ 274 καράτια· πλὴν καὶ μ' ὄλην αὐτὴν τὴν ἀπώλειαν θά τηρήσῃ τὴν θέσιν του ὡς δεῦτερος ἀδάμας τοῦ κόσμου, τασσόμενος μεταξὺ τοῦ ἔχοντος βάρος 280 καρατίων περσικοῦ ἀδάμαντος «μεγάλου μογγόλου», ὃ ἡ ὑπαρξὶς θεωρεῖται σήμερον κάπως μυθικὴ καὶ τῆς «Βικτωρίας» ἢ τοῦ «αὐτοκράτορος τῶν ἀδαμάντων», ὅστις εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ Νιζάμ τῆς Ἰεραβάδας, καθὼς καὶ τοῦ ῥωσικοῦ «Ὀρλωφ», ζυγίζοντος 194³/₄ καράτια. Περὶ τοῦ μνημονευθέντος περσικοῦ ἀδάμαντος διησχυρίζονται τινες ὅτι ἔλκει μόνον 193 καράτια. Ὁ «de Beers Vellow», ὅστις ἐπωλήθη ἐσχάτως εἰς τινὰ Ἰνδῶν Ῥατζάχ, ἔλκει 225 καράτια.

P*

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἐκ Κρήτης ἀγγέλλεται, ὅτι εἰς ὀκτὼ περίπου χιλιόμετρον ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τοῦ Ἡρακλείου, ἐπὶ λόφῳ μεταξὺ Καθροχωρίου καὶ Τυλίτσου, τοῦ ὁποῖου αἱ πλευραὶ εἶνε κλιμακῆδόν ἐσκαμμένα καὶ πολυλαχοῦ τὰ χρώματα ὑποστηρίζονται κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐλληνικῶν καὶ προϊστορικῶν χρόνων δι' ἀναλημάτων (δεταδῶν) ἐκ μεγάλων πολυγωνικῶν λίθων, ἡρμωσμένων πρὸς ἀλλήλους διὰ πηλοῦ. ἀνεκαλύφθη ἀρχαία καὶ τῶς ἄγνωστος πόλις. Θραύσματα ἀγγείων, ὧν τὰ πλείεστα μυκηναίου ῥυθμοῦ, ὑπάρχουσιν ἐσκαμμένα ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν πλευρῶν τοῦ λόφου. Ἡ κορυφή ἔχει τεχνικῶς ἰσοπεδωθῆ, ἴσῃ ὅμως κτιρίων δὲν παρατηροῦνται εἰς τὴν ἐπιφανείαν, ἀλλὰ σωροὶ λίθων μαρτυροῦν περὶ τῆς ἄλλοτε ὑπάρξεως οἰκοδομημάτων. Τὸ μέρος αὐτὸ λέγεται κοινῶς Μαραθοκέφαλα, κατὰ δὲ τὴν γνώμην τινῶν ἐδῶ εἶνε ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας Ἀπολλωνίας.